

24990

kat.komp.

I Mag. St. Dr. P

I

P

J

iz

P

A

7

K

C

le

w

d

m

s

E

R

L

C

r

T

v

C

66

766 19197 1

KROTKA WIADOMOSC

Pogrzebu z całą okazałości swoiey wspaniałości s.p. JW.
JmP. Ludwika Michała na Grodkowie ŁOSIA Ka-
sztelana Lwowskiego w Lwowie w Kościele pod Jmieniem
P. JEZUSA Nazarańskiego WW. XX. Trynitarzow
Annô 1758. Die 18. Septembris od prawionego opijana
y powszechney Ciekawości z przytaczaniem mow y napisow do publi-
cznych nowin przydana.

Namienitego nie mniej dawnością Jmienia, iak wysoka
Kawalerskiej razem y Senatorskiej dośtoyności powagą JW.
JmP. Ludwika Michała na Grodkowie ŁOSIA, nayprzed
Chorążego Czerwonogrodzkiego, w krotce potom Kamie-
nieckiego, ná ostatek Lwowskiego Kasztelana, Wyżynskiego
&c. Starosty, Znaku Pancernego Rotmistrza, y Orła Białego
Kawalera, iak rozniešona po całej obojga národow Rzeczypospolitey cnot
Chrześcianańskich, wielkich dzieł y publicznych w oyczynie zašlug stawa chwa-
leбно wszystkim, tak powszechny z nienadgrodzoney utraty iednego z pierwszych
w Rycerskim y Senatorskim stanie Meža, žal y onego pospolity odgłos śmierci
dawniejsza iuž czaŃu pora każdemu nietayną uczynił, niniejsza wiado-
mość, żeby powszechney ciekawości żądrom došć uczyniła, to w szczegulno-
ści, co się łamego pogrzebu JW. Kasztelana y okazaney w obchodzeniu te-
go wspaniałości tycze, krotko opisuie.

A nayprzed co do Kościelney ozdoby należy: Kościół iak jest zpiękną
Krzyżowey struktury proporcyą okazały, mając Ołtarz wielki malaršką sztu-
ką y powažnym stroiem w swoich ornamentach dobrze akkomodowanym przy-
nany. wszystkie filary ścian Kaplicznych, poczawszy od wielkiego Ołtarza
do choru wzdłuż, á od gornego gzymfowania ku ziemi wzwyż axamitem kar-
mazynowego koloru złotem y frędzlą należycie galonowanym okrywał.
Tak obite ściany z filarami zdobiły lustra srebrne wdobrym porządku gęsto
wiszące. Gzmys wyższy arkad kaplicznych obšzerne koloru y galonowania
obiciu podobnego krańce, á pilastry srzedniego gzymfowania iako y balustr-

1894. W. 128

66
Hist. pol. 7976

249907

te gankow antykaplicznych welony szafirowe z Lustrami. Snycerskiemi y futro złoconemi; zaszczycały przy świetle iarzącym tak na całej oltarza wielkiego strukturze, iako po wyższych y niższych Kościoła gzymfach, ścianach y pilastrach bogato paradującym.

Pola wyższych arkuśow nad Kaplicznemi gankami zamiast bleytramow zasłaniały snycerskie sztuki szwey fowane misterney roboty y okazałości znaczney, malarzkim nad to pędzlem dobrze przyozdobione, y wpryżwoitych sobie potach Herby JW. Familii bliskością krwie sp. JW. Kafztelana tyczącey się żal wszczegulności symbolicznie wyrażające.

Pierwsza sztuka pokazywała wgorze odmalowany Herb JW. ŁOSIOW Dąbrowa rzeczony, á podnim Lemma: *stetit cruce multiplici pressa* z temi tłumaczenia swego wierzami.

Quid superest soleæ, quàm, quod percurrat olympum,

Et superis sistat, fortia gesta viri.

Nunc crucis in solito consistit pressa dolore,

Fatalem casum. ŁOSSIA plange Domus.

Pierwszey *ex opposito* stała druga z Herbem JW. Skarbkow, Abdank, nazwanym a pod nim lemna: *eternum scribit littera nostra vale*, z tym wykładu sobie należytego wierzłem,

Littera perpetuos toties quæ scripsit amores,

Implevit fastos, & dedit una tuos;

Heu dolor! hoc unum modò munus habere videtur,

Æternum ut scribat littera nostra vale,

Trzecia w trzecim arkusa polu z Herbem JW. Karczewskich Domu, nazwiskiem Jasieńczyk, á pod nim zwyczajne lemna: *Relicta aperire dolores*. z takowym wierzłem.

Non satis est semel tangi post fata dolore.

Magnami gestis, ac probitate viri.

Astra aperit quamvis, sed nunc referare dolores

Didicit hæc clavis, quàm Domus ista tenet.

Czwarta na przeciwko trzeciej z Herbem JW. Lipskich Grabie, nazwanym á pod nim to lemna: *steteruntq; in monte spinas congregare*, z wierzłem sobie należyrym.

Colligit haud quisquam, qui non ferit, at bene spectas,

Quod Domus hæc, quæ non conferit, ecce legit

Montibus in tumidis, spinas post fata dolorum.

Sanguine conjuncti cum pietate viri.

Piąta w swoim porządku z Herbem JW. Cetnerow, Przerowa, mianowanym, á pud

2
á pod nim lemmá. *Et fortia fragit dolor, ztemi wierzami.*

Quod dederat plausus Patriæ, quod signa triumphii
Frangitur in medio, cur? Quia victor obit.

Quàm gravis hic casus, tam luctus magnus in orbe
Fortia dum subito conterit ipse dolor.

Piątey *ex adverso* Widziana była Szosła z Herbem Domu WW. Borystaw-
skich, Srzeniawa, Imieniem, á pod nim ten napis: *miscuit suis fletibus un-*
das, Zwykłym w Wierszach zawartym.

Pro! dolor, O! Superi, quamvis sim purior ipsá.

CrySTALLÓ, currens, quò Domus ista velit.

Heù modò confundor Stagnans, & parco quieti

In lachrymas versis fluctibus ecce meis.

Siodma Sztuka rownego innym kształtu z Herbem Dumu WW. Staw-
skich, Korczak, zwanym, niżej siebie mającym lemma: *Lachrymis non sufficit*
unus, Ztemi tłumaczenia wierszami.

Communes lachrymæ, quanquàm vertantur in undas,

His dolor immerfus, certè superstes erit.

Hunc abstergendi, cum fors non sufficit unus,

Tres fluvios tribuit Sanguine juncta Domus,

Siodmey *ex diametro* Stała osma z Herbem JW. Sierakowskich, Pogoń-
czyk, rzeczonym, á ten podsobą napis mającym: *Adversis probatur amor*,
Wierszem sobie dobranym:

Fata Virum rapuère mihi, quem corde ferebam;

Nec prece, nec pretiò, desinet iste dolor.

Hunc mihi dilectum multis adversa probarunt

Nunc jam visceribus fixa sagitta meis.

CHor nakoniec z całą obfernością swoją równie Kościelney ozdobie pa-
radując, gzymśy cyrklowe, wyższe y niższe, także pilastry krąncem obszer-
nym y wychodzącemi spodem welonami kształtem roboty y powagi nieod-
miennym, iarzęcemi gęsto świecami ustroiony, piastował na sobie czterech
fluszney miary Geniuszów ręką malarzką w Husarskim y Pancernym ubiorze
z orężem y woicznemi znakami pięknie akkomodowanych. Ztych pierwszy,
buzdygan wiedney, á wdrugety ręce kalkan trzymając, znapisem na sobie wy-
rytym: *Arma Virumq; cano*, ktoremu Wtóry Geniusz w pancerzu pierwsze-
mu obok z skofią stojący ostatkiem wiersza natarczy pisanego odpowiadał:
Cecinerunt arma triumphos. Trzeci z swoim Towarzystem w blachach Pancer-
nym

nym Chorągwiem przywoitych y z trąbą do żałoby przybraną á do katafalku wyprostowaną zwypadającym zpośrodku oney piśmem kończył temi słowy: *Nunc cauimus fortis tristia fata Viri.* W śródku Kościoła tak wspaniale adornowanego stało *Castrum doloris*, czyli według nazwiska pospólitego Katafalk, poważny y kosztowney szerokością *navim Ecclesie* Zabierający á wysokością ku sklepieniu wyniesiony, y na wszystkie strony (zachowując perspektywę całego Kościoła) przezroczyły, był w ten sposób przybrany: Nayprzed trzy gradusy, na których fundament katafalku polegał axamitem okryte, Na czterech rogach czołowych nosiły w skrzydła wychodzące postumenta. Na każdym gzymfie dosyć, zwyżskuiącemi modnie krokizytynami, obszernym, stały posągi w posturze Geniuszow reprezentujących *Mortem, Rem, Religionem*, y Ziemię, Lwowską; każdy z nich w figurze sobie przywoitey trzymając w ręce kopertyment z osobliwą w polu swym kondolencyą zapisany. Na tych czterech postumentach stały inne modniejszye z okrażającemi się tábami w lustra przybranemi, y gzymsem w posrodku wyfokim, który dzwigał piramidy w trupich głowach osadzone, y pięknie wytłacane. Z drugich postumentow wychodziły poboczne gzymisy, na których się wspierały sztuki, nakształt pilastrow esłową formą w górę idące, cały katafalku wierch misternie z wszystkich czterech bokow utrzymując. W samym na koniec wierchu wydawał się postument z gzymsem, w swoich kwadrachunkach armaturę sycerską y złożoną zawierający z obszernym y do bze akkomodowanym puklerzem, w polu ten napis mającym: *Qui Patria tegmen, murus, & arma fuit.* Między amaturą widziany był prawdziwy y naturalny JW. Kasztelana Portret w ramie pracowitą rzeźbą, y postacianiem modney, który na powietrzu skrzydłami unosząca się sama jedna, á drugą tryumfalną, przy ustach trąbę utrzymująca z tym odgłosem: *Facta ejus uent, operosaq; gloria rerum.* Fundament katafalku stolarskiej roboty wśrodku postumentow stojącego miał na wszystkich bokach pola cyrkłowe z kondolencyami JW. JMCP. Kasztelanowey, pozostałych Synów, całego ogólnie Domu y Zakonu, á mianowicie Prowincyi Polskiej WW. XX. Trynitarzow Fundatorskimi Dobrodziejstw sobie zpowinionej. Natym fundamencie, którego obszerności z gzymsem axamit na brzegach galonem y frędzlą obwodził, między gęstemi y znaczney wielkości lichtarzami srebrnemi wydawała się tumba piękna y wspaniała, na wszystkie strony przezroczyła, swoje gzymisy z wszelkich stron wielkimi Herbami, Abdank, rzeczonemi zosobliwszą perspektywą wspierając. Nagzymisowaniu tumbi zamiast postumentow stały wielkie Herby, Dąbrowa, nazwane dzwigniące gzymis Zpilastrami pięknie akkomodowanemi, na których mieściła się trunna axamitem okryta zgalono-

wania, tapifarckiej roboty, y frędzlowania piękną powagę y ozdobę mająca. W rogach czelnych tumbę stały modne taborery z wezglowiami axamitne y bogato galonem y frędzlą szamerowane, znaki Kawaterskiej y Senatorskiej godności na sobie piasnujące. Cały karafalk reprezentował kolor w scho-
dnich marmurów. Gorne gzymfowania sycerską robotą, wyłazcane dawści-
pnie akkommodowane. Tumbę y troneę pomierney; A doł okazały Wiel-
kości lichtarze febrne z kilkunasto funtowemi swiecami, w gęstym ustawia-
niu piękny zachowując porządek, otaczały.

Na obszernych zatym tabulatach cyrklowych w swoim porządku usta-
wionych, także kopertymentach przy statuach w swojej figurze pięknie akkom-
modowanych widziane były napisy, ktore od serc, tak w powzeczności, iako
y w szczególności JW. Kasztelanowi obowiązanych wyrzute były. Imo Jmie-
niem JW. Z Lipskich Łosiowy Kasztelanowey Lwowskiej, ktora bardziey nad
flawną niegdys Artemizyą, w całym życiu JW. Matzonka kochając, ten bo-
lejącego serca dowod oświadczyła.

D. T. O. M. G.

Acerbum Funuts.

Illustrissimi, Excellentissimi Domini, D. Ludowici Michælis in Grodkow
ŁOS, Castellani Leopoliensis Capitanei Visinensis, Præfeci Cohortis & Equi-
tis Aquilæ Albæ,

Nominis.	Antiquitate, in Patria, famosissimi.
Pierate	in Deum & sanctos - Singularissimi
Viri	Obrara merita in Republicam præstantissimi
Qui	Officium Mareschalli Tribunalis Regni, pari prudentiâ administavit.

Castellaniam Senatoriam duplicem Camenecensem quippe & Leopoliensem
pro decore Gentis tenuit.

Equitem Aquilæ albæ á Rege Augusto III. agere iustus nihil non genero-
so animo egit.

Letissima Conjux de Skarbciis paris stemmatis & nomenclaturæ femina;
maestissimo animo profecuta, Monumentum hoc.

Quod istu doloris in corde expressit,

Ut tanti Viri iactura ab omnibus ploretur,

Sarcophago isti lugubri calamo exarare fecit.

ad JWW Antoniego y Joachima Łosiow Kasztelanów Lwowskich
nieutulony žal nad śmiercią Nayukochanżego, Oycy swego
ferdecznie optakujący

D. T.

D. T. O. M. G.

Gratissimi Filii

Nempe.

Illustrissimi Domini D. Antonius & Joachimus LOSSII
Præclaræ Indolis Illustrissimi P.M. Castellani Leopoliensis Filii, Juvenes
spei, quam omnibus faciunt, maximæ de Parentis optimi jactura
lachrymas compescere non valent.

Eò, quod

Desit vivere is, qui eis vitam indulsit,

Vitam,

Pietate enutritam: moribûs honestissimis refertam, nec non honoris ac for-
tunæ muneribus cumulatam.

Quare dolent, & lugent

Genitoris casum, & fatorem atrocitatem,

Utinam,

Æternum viveret DEO & Sanctis intimè apprecantur.

Interim.

Immortalitatis monumenta sunt Amantissima corda Natorum.

3210 Inveniem. catey ogulnie JW. Familii.

D. T. O. M. G.

Illustrissimi, Perillustres, ac Generosi Domini Dominaeq;

Id est:

Universa Lossiorum Familia in orbe Polono,

Selectis dignitatum titulis præfulgens.

Ob

Ereptum suæ Domus decus & ornamentum, quò magnopere de-
lectabatur, vultu ad mæstiam composito

Luctus amarus edisserens.

Tanti siquidem,

Illustrissima hæc prosapia avitæ gloriæ splendorem æstimat

Ut

Crassam ecclipsym illius aliter intueri nesciat.

Quin,

è fontibus lachrymarum copiosos imbres eliciat,

Et metitò;

Si enim tantum decus mors rapuit.

Quis prædam illius serena fronte patietur?

Imieniem Religii powszechney
Religio Orthodoxa.

Cujus

Nomen castissimis moribus ac virtutum splendore in omni vitæ statu exor-
navit

Cuj.

Summa in DEUM Divosq; pietate atq; sacrorum reverentiâ prorsus singu-
lari ingens lumen & decus amplificavit.

Quam.

Spectata in Aras Templaq; liberalitate, in homines Divino obsequio, man-
cipatos. beneficiis, misericordiâ in egenos mirifice promovit.

à Qua

Rarissimò, in magnis plerumq; Viris, exemplò ut se in toto humanæ Soci-
etatis curriculo mortalibus, ita superis animum in extremo vitalis
auræ commendari voluit.

Piissimo Viro

Cummunem funeris sui luctum profecuta, grata, eaq; iustissima mæroris si-
gnificatione, Monumentum Ponit.

Imieniem Najiasnieyszego Tronu

Regia Majestas

Augusti III. Principis Serenissimi

Pro Civili Amore.

Quoad vita tulit, in omni fortunæ statu præstito integerrimè

Consiliis

Quibus adversa perindè ac prospera tenuit gravissimè

Fidelitate,

Quam in summis publicæ rei arcanis servavit constantissimè.

Obsequiis

Quæ tuendo amplificandoq; suo ac suorum Civium bono. contulit promptissimè
Studio, labore, sollicitudine, aliisq; promeritis

Senatori Clarissimo

In hoc tristissimo Castro fatalibus causis implicato Principis animi dolore
parentare non dedignatur.

Imieniem caley obozga narodow Rzeczypospolitey

Utriusq; Gentis

Respublica.

Quam

Gravissimorum magistratum gubernaculis, legationum officiis, publicis ad coe-
mitia Regni negotiis feliciter confectis abundè cumulavit. Vir

Vir Patritius.

Virtute bellica miles, militari scientiâ fortissimus Imperator validus Ajacis
scutâ in adversis Patriam multoties defendit, protexit semper, emeritus
Cohortis Loricatorum S. R. M. & R. P.

Colonellus

Æquitate in Foro, in Tribunalibus justitiâ pro Marechalli & supremi judicio-
rum Regni Arbitri munere erectâ, Libertatis integritate, autoritate legum
vindicata, tranquillitate Procerum, omnium salute asserta, illustravit.

Senator

Civi Optimo.

Ut suæ virtutis, ac meritorum cordi memoria & menti desiderium hæreat
porro;

Mær: Epit: Posuit.

770 Imieniem Ziemi Lwowkiew

Terra Leopoliensis

Quod

Dolori parcere aut à lachrymis temperare nasciat
Miretur nemo.

Magnum quippe in LOSSIO Senatorem, summum in Senatore nobilitatis Præ-
sidem, amplificatorem in Præsede rerum & gloriæ sollicitum, indefessum fe-
licitatis Custodem, virtutis ac sapientiæ Numen, consiliorum Caput, sentiendi
graviter & agendi Ducem ac Principem unò temporis articulò sibi immaturè
præreptum luget.

Imò verò

Hòc unicò omniùm longe acerbissimò tanti hominis casu.

Splendoris, gloriæ, bonorum, & ornamenti jacturam, cum præ enormi do-
loris magnitudine satis deplorare non valeat

Suo Castellano.

Luctûs omnis posteritatis memoriam consecuturi

Præs: Mon: D.

200 Imieniem Zakonu à mianowicie Prowincyi Polskiew Z. T. N. Obo-
wiazkiem do zawdzięzania Fundatorckich Dobrodzieystw z powinioney

D. O. M. G.

Piæ Memoriae

Illustissimo Juxta ac Munificentissimo Fundatori,

Sacer

Sacer Ordo Trinitarius.

Quem.

Dum viveret, summo pere adamavit, gratis fuit, auxiliis juvit muneribus
auxit, Ecclesiam Lublincensem per se inchoatam continuandam posteris
reliquit. Pro modolo gratitudinis peculiaris officii genere parentare volens.

Iusta persolvit

Facis pro more sacris ad expiandas minores culpas
Quibus obfragilem naturam nemo fere mortalium caret.

Quaquam vero

Dolorem in corde Constante se habere praesentit. Quod ipsi vivus thesau-
rus, de manibus excidit.

Tamen.

Quia ille desiderio delectari potest, dolore non potest in Aeterna animorum
requis collocatus.

Hinc

Supremo Numini summas gratias refert.

Quod

Vir tam beneficus tam bonus, tam integer, tam pius humanae vitae laboribus
ac periculis egregie fundus, ut pie fas est credere, in beatorum sedes facili
transitu convolarit.

W Kościele tą poważną wcale y kosztowną ozdobą przybrany ogłoszony
in pervigiliis przez Lwowskie dzwony na dniu 18. prasi bardzo rano
zaczęty przy licznych Mszach SS. y Wigiliach od różnych Zakonow na prze-
miany śpiewanych Pogrzeb, kończyły in assistentia WW. JM. XX. Kanonikow
Lwowskich Archikatedralne. Po których w przytomności JW. Jch. PP. Czarn-
neckiego Kasztelana Wiślickiego, Siemieńskiego Referendarza, Czackiego Pod-
czaszego Koronných, Skarbka Chorążego Kołomyjskiego, Sołotwskiego,
Czortowskiego &c. Cetera Korytnickiego &c. Potockiego Wwdzica Po-
znańskiego, Leżńskiego &c. Starostow, Szumlańskiego Pułkownika Woysk
J. K. M. y Rzeczypos. Postow na seym Walny Warszawski z Ziemi Halickiej
Stadnickiego Chorążego Czerwonogrodzkiego, Boreyka Kasztelanica Zawichow-
skiego na seym Warszawski Z Wwodztwa Podolskiego Postow. W Jch MW-
PP. Borysławskiego Chorążego Trębowolskiego, Zielonkow Stolnika Lwow.
skiego y Podczaszego Bilskiego, Skarbka Stolnika Ciechanowskiego, Stawskie-
go Podstolego Przemyjskiego, Hordynskiego Miecznika Kijowskiego y Pitarza

B

Grodz.

Grodzkiego Lwowskiego, Kulakowskiego Czesnika Braclawskiego. Podstolego Zydzaczowskiego, Podśędka, Skarbnika Lwowskiego, Czesnika Czerwonogrodzkiego, y Chorążęgo Znaku Pancernego, Stolnika Dobrzyńskiego, Czesnika Latyczowskiego, Chorążęgo Leyb-Kompánii Regimentu konnego Butzwy Polney Kotanney Łosiw. JW. JchM. Dam Karczewski Kasztelanowy y Morfki Przemyskich, Zinnemi wielu tak Kawalerow iako y Dam dystwngowanemi osobami, JW. JMX. Głowinski Biskup Hebroneński á Sufragan Lwowski, ile że JW. Xięcia Arcybiskupa z Dyecezyi swoiey ná Seym Walny do Warszawy publiczne intesła wczesnie powołały, przy rezonie z nowo utozonego rekwiatu dobraney kapeli miał sromę. Po summie *pro more consuetudinis* nastąpiło Kazanie Poważnym, y pracowitym stylem miane Przez X. Felixa od S. Jana Chrzciciela Prezydenta Konwentu Warszawskiego WW. XX. Trynitarzow, z słow Dewida: *Past: 25 Pes meus stetit in directo*, y Jzaialza C. 29. *Posuit me quasi sagittam electam*. Augument całego Kazania dwoiaki: W pierwszey części zgodnie do założonych w początku mowienia słow to zamykał: *Jż s. p. JW. Kasztelana noga na dobrej stanelu drodze y serce Jego, iako strzala wybrana w celu szczęśliwey wieczności utkwione*. W drugiej części, z przyczyny wyraźnego w ostateczney woli JW. Kasztelana rozkazu: aby Kazanie na pogrzebie Jego, dla zalecenia żywey pamięci na śmierć y sąd Boski było, to zawierając: *że każdego pragnącego osiągnięcia chwaly niebieskiej człowieka, żywa y ustawicza, na nieuchybny śmierć pamięć być powinna*. Wyrażone zatym zwykłe w takowey okoliczności pożegnania. oraz z dzieczynieniem nayprzod JW. JMP. Kasztelanowy za życzliwe dożywo- tney przyjaźni dowody, y ostateczną z tak osobliwym kosztem usługę; potym JW. Kasztelanicom za nieporównane Synowckiey czci y miłości świadczenia, tudzież bliższym Pokrewnym y wszystkim *ad persolvenda iusta* zebrany. Po kazaniu według Kościelnego obrządku nastąpił kondukt przez WW. JchM. XX. Zbierzchowskiego, y Alexandrowicza Kanonikow Gremialnych. JW. JMc. XX. Głowinskiego Suffragana, Szeptyckiego Biskupa, *Ritus uniti*, Augu- stynowicza Arcybiskupa *Ritus Armeni* Lwowskich odprawiony.

PO kondukcie miane były mowy. Pierwsza od W. JM. Pana Franciszka LOSIA Czesnika Latyczowskiego, Synowca s. p. JW. Kasztelana, żegnająca Familią, Senatorski y Rycerski stany oraz y Chorągiew. Druga przez JW. JM. Antoniego LOSIA Kasztelanica Lwowskiego, Posta naleym walny Warszawski Z Wwdztwa Podolskiego, wktorey wyraziwszy żal nieporównany całego Do- mu, żegnał Nayaśnieyższego Pana Z Senatorskim y Rycerskim stanami, y za- wszyft

6

wszystkie łaski y Dobrodziejstwa Pańskie s. p. JW. Kasztelanowi Oycu swo-
jemu wyświadczone podziękowawszy, samych siebie Oycowskiey Najjaśniey-
szego Krola pamięci y opiece oddając, wszystkich przytomnych na chleb za-
łobny zaprosił.

DNia drugiego, *à 19. presentis eadem solemnitate* po odprawionych
Mszach SS. y Wigiliach, przez zgromadzone swoim porządkiem, y
przemianą Zakony, zwoli ostateczney JW. Kasztelana, w asystencyi około
Katafalku z pochodniami dwunastu przyśtoynych starców, w nowych su-
kna szefrowego kapach, miał sumę przy osobliwym rekwiale W. X.
Konstanty od Nawiedzenia Maryi Pann, pierwszy całego Trojcy Naj-
świętszey od wykupienia Niewolników Zakonu y Generalny Diffinitor,
po ktorey nastąpił zwyczajny kondukt, a ponim mowa przez WJMP.
Ignacego ŁOSIA Podilolica Zydaczowskiego, *à s. p. JW. Kasztelana Sy-*
nowca, Z wyrażeniem pożegnania Najjaśniey: Majestatowi, JW Wodzom,
y całemu Rycarstwu.

DZień trzeci pogrzebu, *à presentis 20. równym iak dwa pierwsze spo-*
sobem przy Wigiliach, y nieustających Mszach SS. iako też summie. aby
ostateczna s. p. JW. Kasztelana wola do najmnieyszego punktu wypet-
niona była, Z konduktem przez W. X. Augusta od S. Jana Chrciciela mia-
ney był obchodzony. Przez doi wszystkie trzy szczodre ubóstwu rozda-
wano jałmyżny. Wszyscy zaś JW W. *ad funeris pompam* Zgromadzonych
JW. JMP. Kasztelanowa Lwowska w Pałacu swoim przy zastawionych
lautissime stołach częstowała. *MOWY &c. na tym ze Pogrzebie miane, Pier-*
wsza dnia pierwszego pogrzebu przez W. JMP. Franciszka ŁOSIA
Cześnika Łatyczowskiego.

GŁOS moy sprawiedliwym pomieślany żalem nad siałą JW. Ludwika
Michała z Grodkowa ŁOSIA Kasztelana Lwowskiego &c. &c. żadnemi
wiewkami nienadgrodzoną, kiedy mi zobowiązkow wrodzonym prawem po-
winnych, dziś mowić przychodzi, *verba ruper sanusq; acuit suspiria dolor.*
Głos, mowię, gdy mi w osobie całego Dómu naszego wtym razie naj-
ciężey bolejącego przy okropnym śmiertelnych zwłokow Stryia y Dobro-
dziecia mego, widoku zacząć należy, w zadumieniu stawać. Ktoż bowiem
ten nieporównany ozdob, *zaszczytu, y szczęścia upadek* opisać, dopie-

roz usty wyrazić zdoła który w Tobie nieuchronnym ludzkiej śmiertelności prawem w grobowych tej Świątnicy popiołach leżącym JW Striju niniejszą czasą porą całą doznać y ponosić Imię? Aż w całym życiu Twoim nabytą dzieł Rycerskich chwalebnych czynów, y zasług publicznych sławą, sprawowanych urzędów, y Senatorskiej godności powaga nie w wysokim, postanowiesz go szacunku? Jasnym tego świadectwem niezliczone pracy, trudy, y usiłowania. Starasz się o nieposzlakowane nigdy, w życiu twoim, wierności dowody, tak, ile prawdziwie kochającym będąc Synem Ojczyzny, w stanach Rzeczyposp: iako też w sercu Pańskim Najjaśniejszego szczęśliwie nam panującego Augusta III, iako wierny y doświadczony sługa; za co Cię z szcudrobliwey y choyney ku swym poddanym łaski swoicy wprzod Kasztelanii Kamienieckiej, y Rotmistrzostwa Znaku Pancernego, potym Kasztelanii Lwowskiej y Orderu Orła białego dostojnością wślawić y zaszczycić raczywszy do brotliwie, Teraz iako *Pater Patriae, Rex ille dolorum* Oycowski swoim żalonym *prosequitur* sercem. Starasz się o dotrzymanie sekretów, wierności, przyjaźni w Prześwietnym Senacie, za co cię, ile wspot kollegę swego, szczerą żalucie rekognicyą: *Procerum luctus & lachryma militat omnis*. Starasz się o dotrzymanie praw wolności y swobod w Rycerskim kole, które teraz równie z innemi nad twoim ubolewają razem: *Jugemiscit luctusq; ejus consortia sentit*. Ale na coż teraz *turri recenti humeros opponere viles*, na co w skołatany sercu wiekami całami nie nądgródzone wzbudzać żal? *quid juvat angorem, mersa jam puppe fateri*, kiedy nie odbitym już śmierci zwyciężony prawem JW, Kasztelan Lwowski, nawet y w samym śmiertelnym prochu wdzięczny szcudrobliwych łask y Dobrodziejstw Pańskich sługa z pod grobowego ieszcze woła kamienia: *nalezy, repercussa dare sua lumina Phabo*. Anayprzod Najjaśniejszemu nam szczęśliwie Panującemu Augustowi III, Krolowi Polskiemu, ile *supremo terrarum Numini* naygłębsze u nog Pańskich składa podziękowanie, że go w życiu całym: *Tanquam lux certa suis; & Pater Patriaeq; lumen* Oycowskich Dobrodziejstw swoich z bogaciwszy łaskami, *sub tanto lumine* do kresu życia przy honorze, zaszczyć y w sławie utrzymać raczył; zaco żyjeży: *quos mihi rapuere Dii, Rex Tibi adjectant annos*. Tym że affektem odzywa się y do ciebie Prześwietny Senacie, iako wspot naymilszych Braci y Dobrodziejów każdego z osobna, iezeli kiedy, bądź myślą, samą, zdał się w czym wykroczyć, pokornym przeprosiłszy sercem za świadczoną łobiz, przyjaźni, serca, y affektu uprzejmość, nayniższe czyni podziękowanie, y życzy: *vivite diu, vivite felices, nam vos & decor & mores sociavit*

7

Et amor. Zegna całe Rycerskie koło, oktorych to smiele mowie można: *In castris Hector, valuit dum Curia Nestor. Jura senatoris par habet atq; ducis;* Mianowicie iednak Kochaną sobie y zalęczyconą Jmieniem swoim Zegna Chorągiew, dziękując za dozgonną ku sobie serca y miłości świadczoney skutki mowi: *pro Gloria Gloriam, Patria relinquo vexillum.* Zegna Przesławitne Wojewodztwo Podolskie, w ktorym wszelkich obiad powłzechnych ciężar przez lat piętnásctie w urzędzie Kasztellanii Kamienickiey, nawłasnych dzwigał y utrzymował barkach, y dziękuie za ten sobie świadczoney wżyciu kredyt y łaskę; zegna Wojewodztwo Ruskie, á szczególniey Ziemię Lwowską, y Powiat Zydaczowski, na ktorych u, słudze zalęczycony Kasztellania Lwowską, czas kilkuletni przepędziwszy myśląc usławicznie z wrodzoney ku dobru polpolitemu miłości o pożądanych Seyma Warszawskiego w Roku teraznieyszym następującego obradach, á niemniey o poprzedzających w Ziemi Lwowskiej pod rządem iego Seymiku ninieyszego skutkach, już statgane y zwałone sily chętnie ofiarował: *auxilium Patria merita Corona tulit.* Zegna y Ciebie JW Heleno z Skarbkow ŁOSIOWA Kasztellanowa Lwowska wżyciu nayukochayszą Matzonkę, y dziękuie za dootrzymaną zadnemi przeciwnościami, lat trzydziéscti z tobą przepędziwszy, nienaruszoney miłości, dozgonney przyiaźni, w zaiemność y na obowiązek tey; ktorą ci raz poprzyślągił miłość, o nieustająca duszy swoiey pamięć uprasz: *Amor perennis conjugis iste mater.* Zegna y Ciebie cała Przesławitna JW. Skarbkow Familio, y dziękuie za wszelkie sobie świadczone łaski to zczercym y w samych, nawet ciała swego prochach przyznając umyslem; że o was słudźnie mowie można: *Justitia per ferrum, pietas spectatq; per ignes.* A ze wam już inney oświadczyć niemoże wdzięczności, przeczennie życzy: *vivite felices, quotquot ego cineres, tot numerate annos.* Zegna y was dwoch naymilszych Synow, dwie niby swych oczow zrzenieciami się słowy w waszym Synowskim odzywając sercu: *Genitorum debent meminisse corda natiorum.* Niezapomina y ciebie cała Familio oraz wszystkich krwią złączonych temi do was mowiąc słowy: *Vale cara Domus, et vos valeatis amici,* o nieustające w modlitwach prosi wipomnienie, Zegna y was *principali annatu digna suo tripode oracula* JW. Pasterze, y dziękuie wam za podjętą oślatnią na tym Akcie swoim usługę, to do was życziwości pełnemi mowiąc słowy: *Vos Antistites grati mihi, sitis superis simillimi ergo.* Zegna na koniec wżyciach przytomnych Aktowi swemu y kazdemu z osobna, za oślatnią wyswiadczoną fatygę y łaskę, winne uczyniwszy podziękowanie, ośrdeczne do Boga prosi wstąpienie.

Mo wa

MOWA druga dnia tegoż miaaa przez JW. Jm. Pana Antoniego
ŁOSIA Kasztelanica Lwowskiego, na Sejm walny Warszawski Z Woie-
wodztw Podolskiego Pośla.

NIEutulony żal synowski przyrodzoną skrępowany miłością w tcy
smutney posturze, w tym żalonym przyobleczonego kirze, przed Oycow-
ski stawia grobowiec, we lzy słowa przemienia, głos chciwy do oświadc-
czenia wrodzoney wdzięczności przez wspomnienie dzieł chwalebnych
tauruc y samym tylko ięceniem: *plus gemitu quam voce loqui*, dopu-
szcza. Atoli gdy pełne tkania usta zdobyć się na Rodzicielskie pochwa-
ły nie mogą; gdy wielkich w Oyczyźnie zasług nieukoiony żal opo-
wiadac niedopuszcza, powszechnym Narodow zwyczajem, wyznanie pu-
wionych dziękow z pożegnaniem czynić mi przychodzi.

Do ciebie iednak JW. Matko, y Dobrodzieyko żegnająca bynajmniey
nieściągga mowa, bo żyte wtercu twoim Oyciec nasz kochany, ile
ustawiczyney pamięci y myśli preytomny. Świadkiem tego wspaniałe oko-
ło ciała obrządki, codzienne y liczne zadusze ofiary, hojne jałmużny,
dowody serdecznych żalow oczywiste. Przeto znaygłęblzym uszanowaniem
szczegulne wyrażam dzięki, żeś w miłym pozycia towarzystwie z na-
szym s. p. Oycem do ostatniego trwając zgonu, piękny nam życia
dała przykład, a z życiem doskonale w cnotach y nauce rzeczy wiedze-
nia godnych wychowanie.

Tobie zaś nayspierwey Polski od Rzymskiego lepszy, Augustcie N. P.
N. M. pożegnanie należy, dla ktorego sil swoich, starania y fortuny nie-
żałował, utrzymując státecznie jdośćoieństwo Maiestatu, wdzięczny zawsze
dobrodzieystwa twego, którym go na Kasztelanii Kamienieckiey a potym
Lwowskiey Krzesle pomieścić, w senacie zaszczytć Orderem raczytes, tę
ci ostatnią przezemnie świadczy zyczliwość, abyś napełnił, pozne żyjąc
czasy, kroniki dziełami, wieki latami, Dom Nayiaśnieyszy ozdobami, iak
naysdłuższym Oyczyznę panowaniem. Żegna y Ciebie Przeświety Senacie
Twey przez dwadzieścia dwie lat współtowarzysz, w nas następcach swo-
ich nieustanne ofiarując usługi. Żegna stan Rycerski, na ktorego miłość
iako się pezez cały wiek swoy zasługował tak w osobach naszych zwy-
laniem serca dla Oyczyzny, y dla stanu Szlacheckiego krzewięc się zosła-
wił latorosli. Żegna Przeświety General Wwdztwa Ruskiego Nas a
raz *par sobile fratrum* na mieyscu swoim do usług każdego zolobna zo-
stawiając.

Gdy zaś żegna walecznych Wodzow, posłuszny zawsze ordynansom
żolnierz; przy Wodzach żegna oraz Rotmistrz Chorągiew, życząc aby
przy

przy obronie Ojczyzny" w każdej potrzebie zwycięskim zawsze Imieniem Syneli. JW. Arcybiskupa y Pasterza, gdy witac zabronily Oycu memu wyroki Boskie; mnie honor zegnania zostawiony; Lecz zegnac z nim oraz przytomnych JW. Pasterzow, y całą Duchowienstwa Hierarchią, zegnac zaś tego Oycy Imieniem, który wierę, pobożność, na boiaźni Boskiej na zdaniu powszeczney prawdy, na posłuszeństwie Naywyższej Kościoła Bózego Głowie, na uszanowaniu powagi Kapłańskiej w twoim gruntował życiu. Dziękuję zaratunek duszy, a oraz o codzienną przy ołtarzu upraszam pamięć.

Tobie zaś w szczedulości JW. Mci. X. Biskupie Hebronki, Suffraganie, powtornie Administratorze, a już trzeci raz Deputacie Lwowski, naygłębsze składam dzięki, że iako byłeś *Auctor & paranymphus* do posłubionych przy Ołtarzu obowiazkow Rodzicom naszym, wielkiej powagi y szacunku u stryia Matki, a naszego Dziada s. p. JW. Arcybiskupa Skarbka, tak teraz nieodmienny *amicus ad aras*, przy rozłączeniu przez śmierć tey pary, którą złączyć raczyłeś kooperacją swoją, uszczęśliwiasz przytomnością.

A że był *Caput Familie* zegnac wszystkich Domy, w które krew jego wpływa, szczegulnie zaś Tobie JW. Starosto Solotwinski, z Powiatu Kołomyjskiego na Sejm walny Warszawski, ziemi Halickiej Posle dziękując za tę *quam praestitisti vivo servasti gratiam mortuo*: Zegnac y tych wszystkich ktorych tu, lub uprzeymość przyiacielka, lub Chrześciańska pobożność na ten Akt zgromadziła. My zaś żalośni y osieroceni Synowie, gdy za świadczoną tę ostatnią Oycu naszemu przyśluge przy nayniższym podziękowaniu, nas samych laskawym respektem oddaemy, na iakżkolwiek żalu folgę imieniem Matki naszej, nie *ad domum convivii*, lecz *ad domum luctus* na żalobny chleb uniżenie zapraszamy. mówiac z przy należnym uszanowaniem do każdego z osobna: *Qui tua conjungis laebrymis suspiria, nostris commissos masto sume dolore cibos.*

Mowa W. JMci. P. Ignacego ŁOSIA Podstolica Zydaczowskiego Synowca s. p. JW. Kasztelana Lwowskiego.

Jakże mówic kiedy *ty* wyciskajace się z oczu zalewają usta: *eripit verba dolor*. Jakoż przeciwszym sposobem, choć łzami nie mówic nad tak wielką, y nieoplakaną Domu naszego stratą, nad którą niezyczliwa y okrutna fortuna złączonemu Krwie związkim, bo Synowcowi każe dzisiasy przy okropnym śmiertelnych zwłokow widoku żalose wydawać ięki, oraz y na nieuchronne wyrokow Boskich prawa (ieżeli się godzi) uskarżac się, tak zesłżego w Bogu a wielkiego z Przodkow swoich, sławne-

go z dzieł káwalerkich, znacznego z Rády w Oyczyźnie Senatora s. p. JW. JM. Pana Michała LOSIA Kasztelana Lwowskiego, iako też y całej Familii imieniem, tego wyznania Nayiasniey: Majestatowi y całej Oyczyźnie przymuszają być tłumáczem.

Tobie więc naypierwey czyni dzięki Nayiasnieyszy Panie z tego śmiertelnego calunu: *inter cineres favillasq; non immemor* dwudziestoletni z Łaski twoiey Senator, wierny y przychylny do ostatniego kresu służy, doświadczony w Radzie statysta, Za świadczone sobie od Majestatu Twego przez wiek cały na usługach Oyczyzny strawiony łaski y respekta Tkwią y tkwiec będą zawsze, lubo nie w zmarłego sercu, lecz w pozostałych Potomkach y Jmieniu jego, przy Dostoieństwie Pańskim świadczonych łask dowody, ktoremis tak ściśle przywiązał do Majestatu swego że go: *nulla mutata rerum vicissitudo* nie odciągnęła, aż dopiero *praeclusum vita solum* od tej wierności y przychylności Majestatu oderwała. Zegna cię więc Nayiasnieyszy Panie ostatnim wiekiem, żywą y nieśmiertelną w Potomkach swoich zostawiając pamięć, życzy oraz fortunnych w tym wieku pomyślności, y iako naydłuższego Panowania: *Rex vive secundus*, błagając Naywyższy Majestat za szczęśliwe Twoje panowanie. Zegna y o Tobie Naykochańsza y naymilsza Oyczyzna a w wniey Naypierwey Ministrów Senatorow y wszystkie stany Zuzaleniem się na nieuchronną śmierci swojej godzinę: *O dura fata nullis aqua virtutibus*, temu dłużej za doświadczone szczerego serca przychylności wysługować się niepozwolity: wyręcza się jednak zostawionym y ofierociąłym Potomstwem y Jmienia swego chętną do wysług ochotą. Po tak żałobnym Nayiasniey Panu, y Oyczyźnie oddanym pożegnaniu Obracam; do ciebie nieutulona w żalu cnot wszelakich y doskonałości zbiorze pożycia Małżeńskiego iedyne przykładzie: *Femina Magnorum titulis insignis Avorum* JW. Heleno Z Skarbkow LOSIOWA Kasztelanowa Lwowska pod ciężkim nieutulonego żalu y smutku wraz z pozostałemi Synami ięczącá krzyżem, widzą to wszyscy z serdecznym żalem że ci iedyne życia ukontentowanie, szczegulne serca delicum: *absit tibi una dies, & funere misere acerbo*. Złączyła was była w piękney parze wola Naywyższego Rzędzcy Boga: *Palladem cum Marte gradivo junxerit superi*, táz sama wola Boska rozłączyła. Łączą tzy swoje, z Twoiemi pozostali Synowie, *& lacrymas miscere juvat*. Łączy całe Jmie Nasze y wszyscy należący, ale przecie mówią do ciebie: *parcamus lacrymis nihil proficientibus*; Przestań płakać. JW. Heleno LOSIOWA Kasztelanowa Lwowska, otóż nieudolnemi usły moimi tę ci daię pociechę; że życie ieszcze wielki Twój Mąż, życie w sercu Pańskim J. K. M. życie w sercu tej Oyczyzny, y życie będzie poki Polska Polską którą sławą y zasługami napętnił: *vives & nullo tenebris damnabitur evó*

Biblioteka Jagiellońska

stdr0019309

